

กลยุทธ์การใช้ภาษาเสียดสีของตัวละคร “แนนนี่” ในละครโทรทัศน์ เรื่อง เด็กใหม่ (Girl From Nowhere)

Strategies in Satirical Language of The character “Nanno”
From the TV Series “Dek Mai” (Girl From Nowhere)

นัฐริกา คงเมือง¹ / นนทชา คัยนันท์²
Nattarika Kongmuang¹ / Nontacha Kaiyanun²

^{1,2}*Faculty of Humanities and Social Sciences, Burapha University
Chonburi 20130, Thailand*

Corresponding author. Email : mooq17@gmail.com

Received: February 27, 2020

Revised: April 22, 2020

Accepted: May 30, 2020

Abstract

This research aims to investigate the strategies in satirical language of the character “Nanno” from the TV Series “Dek Mai” (Girl From Nowhere). The study was collected by investigating satirical wording of “Nanno” on the TV Series “Dek Mai” (Girl From Nowhere) that was released through www.netflix.com since August 8, 2018 to October 31, 2018 with a total of 13 episodes. The results found that “Nanno” had a total of 8 strategies of using satire in language as follows: 1) Using verbal irony 2) Using connotative

meanings 3) Using indirect quotation 4) Using metaphors 5) Using referring expressions 6) Using conditional sentences and 7) Using quotations 8) Using repetition of words. All of 8 strategies in using satirical language of “Nanno” make a presentation of satirical contents on the TV Series “Dek Mai” (Girl from Nowhere) to be interesting and more addictive in watching.

Keywords: Strategies in language, Satire, Nanno

บทคัดย่อ

บทความนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากลวิธีการใช้ภาษาเสียดสีของตัวละคร “แนนโน๊ะ” จากละครโทรทัศน์เรื่อง เด็กใหม่ (Girl From Nowhere) โดยศึกษาจากถ้อยคำเสียดสีของ “แนนโน๊ะ” ในละครโทรทัศน์เรื่อง เด็กใหม่ (Girl From Nowhere) ที่เผยแพร่ผ่านทางเว็บไซต์ www.netflix.com ออกอากาศตั้งแต่วันที่ 8 สิงหาคม 2561 – 31 ตุลาคม 2561 ทั้งหมด 13 ตอน ผลการศึกษาพบว่า “แนนโน๊ะ” มีกลวิธีการใช้ภาษาเสียดสีรวมทั้งสิ้น 8 กลวิธี ได้แก่ 1. การใช้ถ้อยคำนัยผกผัน 2. การใช้ความหมายแฝง 3. การใช้คำไม่เจาะจงเป้าหมาย 4. การใช้ความเปรียบ 5. การใช้คำเรียกบุคคล 6. การใช้รูปประโยคเงื่อนไข 7. การยกคำกล่าวของบุคคล และ 8. การใช้คำซ้ำ กลวิธีการใช้ภาษาเสียดสีของ “แนนโน๊ะ” ทั้ง 8 กลวิธีนี้ ทำให้การนำเสนอเนื้อหาเสียดสีในละครโทรทัศน์เรื่อง เด็กใหม่ (Girl from Nowhere) น่าสนใจและชวนติดตามชมมากยิ่งขึ้น

คำสำคัญ: กลวิธีการใช้ภาษา, การเสียดสี, แนนโน๊ะ

บทนำ

วิทยุโทรทัศน์ หรือโทรทัศน์ เป็นสื่อที่ได้รับความนิยมมาอย่างยาวนาน เนื่องจากเป็นสื่อกระแสหลักที่มีบทบาทในการเข้าถึงมวลชนเป็นจำนวนมากในเวลาอันสั้น มีคุณสมบัติเด่นคือ ภาพและเสียงที่สามารถสร้างจินตนาการและการรับรู้ให้กับผู้ชมได้เป็นอย่างดี (Kuljitjuewong, 2013, p. 57) ทั้งนี้ แต่เดิมผู้ชมสามารถเลือกชมรายการต่าง ๆ ได้ทางช่องโทรทัศน์เพียงอย่างเดียว แต่เมื่อเทคโนโลยีพัฒนามากขึ้น ทั้งในด้านเครื่องมือและสัญญาณอินเทอร์เน็ต ทำให้ปัจจุบันผู้ชมสามารถเลือกชมรายการต่าง ๆ ได้ทางเว็บไซต์และแอปพลิเคชันในอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ได้อีกด้วย เมื่อมีช่องทางเผยแพร่รายการมากยิ่งขึ้น จึงเป็นโอกาสของผู้ผลิตรายการโทรทัศน์ที่จะผลิตรายการเพิ่มขึ้นเพื่อรองรับความต้องการของผู้ชม และกลายเป็นแรงผลักดันให้แข่งขันกันสร้างสรรค์ผลิตเนื้อหารายการและวิธีการนำเสนอรายการเพื่อดึงดูดผู้ชมและเพิ่มความนิยมของช่องรายการ (Taweewitchakreeya, 2015, p. 58) และหนึ่งในนั้นคือ รายการประเภทให้ความบันเทิง ที่ผู้ชมชื่นชอบและมีจำนวนสัดส่วนการแพร่ภาพออกอากาศมากกว่าสัดส่วนรายการประเภทอื่น ๆ (Taweewitchakreeya, 2016, p. 7)

ละครโทรทัศน์ ก็เป็นรายการประเภทให้ความบันเทิงรายการหนึ่งที่คนในสังคมให้ความสนใจติดตาม สังเกตได้จากการ์ตูนที่ผู้ชมละครมักจะนำเรื่องราว เหตุการณ์ที่ละครนำเสนอมาพูดคุย ทั้งพูดคุยกันแบบเห็นหน้า และพูดคุยกันผ่านสื่อสังคม (Social Media) จึงกล่าวได้ว่าเนื้อหาในละครโทรทัศน์มีผลต่อความรู้สึกนึกคิดและการแสดงออกของคนในสังคม โดยเฉพาะหากเนื้อหาของละครนั้นมีประเด็นที่ผู้ชมละครสามารถนำมาตีความเชื่อมโยงหรือเปรียบเทียบกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในสังคม ก็อาจจุดประเด็นที่ทำให้เกิดการวิพากษ์วิจารณ์สังคมได้ ทั้งนี้ ละครโทรทัศน์เรื่องหนึ่งที่ผู้ชมละครมักนำประเด็นของเรื่องมากล่าวถึง เนื่องจากมีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับเรื่องราวในสังคมก็คือ ละครโทรทัศน์เรื่อง “เด็กใหม่” (Girl From Nowhere)

ละครโทรทัศน์เรื่อง “เด็กใหม่” เป็นละครที่ออกอากาศทางช่อง GMM25 มีทั้งหมด 13 ตอน นำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับความบกพร่องของพฤติกรรมมนุษย์และความไม่ชอบธรรมที่เกิดขึ้นในสังคมปัจจุบัน เช่น การกลั่นแกล้งในโรงเรียน การขายครีมปลอมในอินเทอร์เน็ต การใช้ความรุนแรงในครอบครัว การใช้สารต้องห้ามในการแข่งขันกีฬา เป็นต้น เนื้อหาของเรื่องค่อนข้างรุนแรง เสียดสีเรื่องราวในสังคม ภายใต้โครงเรื่องหลักที่ระบุว่า

“เด็กใหม่ 13 ขาวฉาว ที่ทุกโรงเรียนอยากปิดให้มิดที่สุด” (Positioning, 2018) ละครเรื่องนี้เป็นที่กล่าวถึงอย่างมากในสังคมออนไลน์ จนติดอันดับทั้งในเว็บไซต์ทวิตเตอร์ (Twitter) และเฟซบุ๊ก (Facebook) มีแฮชแท็ก (Hashtag) ว่า #เด็กใหม่ #แนนโน๊ะ #Girl From Nowhere The Series นอกจากนี้ยังมีเฟซบุ๊กเพจทางการ (Facebook Official Page) “เด็กใหม่” มีผู้กดถูกใจเป็นจำนวนถึง 163,830 คน และมีผู้ติดตามจำนวน 163,830 คน (ข้อมูลวันที่ 15 พฤศจิกายน 2562) แสดงให้เห็นว่าผู้ชมละครให้ความนิยมและสนใจในการนำเสนอเนื้อหาของละครเรื่องนี้เป็นอย่างมาก

การนำเสนอเนื้อหาของละครเรื่อง “เด็กใหม่” นี้ถูกถ่ายทอดผ่านการใช้ถ้อยคำของตัวละครที่เหนือจริง คือ “แนนโน๊ะ” เธอเป็นเด็กนักเรียนคนใหม่ที่ย้ายโรงเรียนทุก ๆ ตอน และมักจะกล่าวถ้อยคำเสียดสีพฤติกรรมของตัวละครที่กระทำผิดในแต่ละตอนของเรื่อง ดังตัวอย่างตอนที่ 2 มีชื่อตอนว่า ขอโทษ ขอโทษ เป็นตอนที่แนนโน๊ะถูกเพื่อนของเธอ ล่อลวงไปให้เพื่อนชายข่มขืนเพราะความอิจฉาและเกลียดชัง แนนโน๊ะถูกข่มขืนปิดปาก เมื่อเธอฟื้นขึ้น เธอก็ถูกฆ่าอีกครั้ง วนเวียนอยู่เช่นนี้ และเพื่อนของเธอก็ต้องกล่าวคำขอโทษตลอดไป ในตอนดังกล่าวนี้มีถ้อยคำของแนนโน๊ะที่กล่าวกับผู้ชมละครในตอนเปิดเรื่องว่า

“เราทำผิด เราขอโทษ แล้วเราก็ทำผิดอีก บางทีคำขอโทษคงมีไว้เพื่อทำผิดครั้งต่อไป”

(Mongkolsiri, 2018, Episode 2)

ถ้อยคำข้างต้น ทำให้ผู้ชมละครสะอึกและเห็นด้วย ดังข้อความของผู้ชมละครที่เข้ามาแสดงความเห็นต่อไปนี้

“เป็นประโยคที่โคตรจริง และในเอพิโซดนี้ก็ได้อ้าเตือนและตอกย้ำประโยคข้างต้นให้ชัดเจนและเห็นภาพมากขึ้นอีกด้วย... มันก็คงจะเป็นเรื่องธรรมดาไปเสียแล้ว ที่พอเรารู้สึกผิดก็บออะไรบ้างอย่าง แล้วเราก็ ขอโทษเพื่อให้เรารู้สึกผิดต่อการกระทำนั้นน้อยลง แต่ถ้าเรามีเหตุการณ์ที่เราเคยทำผิดไปแล้วหวนกลับมาอีกครั้ง เราก็คงจะทำผิดแบบนั้นซ้ำ ๆ อีก”

(Bemine4awhile, 2018)

ตอนที่ 12 แนนโน๊ะกลับมางานเลี้ยงรุ่นที่เพื่อนสมัยมัธยมจัดขึ้น และได้นำเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดของเพื่อนแต่ละคนมาเปิดโปงในงาน จึงมีถ้อยคำเสียดสีตัวละครอื่น ๆ ในเรื่อง ดังตัวอย่างคำกล่าวนี้

แนนโน๊ะ : เบลล์นะ ได้ข่าวว่าชายครีมหน้าแดง ชายดิบขายดี จนตอนนี้เปิดไลน์เสริมไม่ใช่เหรอชายครีมปลอม พอมีลูกค้าหน้าพังมาไว้วายก็ปิดเพจหนี

แนนโน๊ะ : เตี้ยนะ นิสัยชอบความรุนแรงเนี่ย เป็นตั้งแต่เด็กจนโตเลยนะ มีน้ำล่ำเมื่อยถึงจะฟ้องหย่า แถมยังจะฟ้องขอสิทธิเลี้ยงดูลูกด้วยไม่ใช่เหรอ... เมื่อยเตี้ยเนี่ย เขาก็ฉลาดเหมือนกันเนอะ ไม่น่าโง่มาแต่งงาน กับเตี้ยเลย... ใจร้อนแถมชอบความรุนแรงแบบนี้ศาลเขาก็ไม่เห็นใจนะ

แนนโน๊ะ : ไม่เอาสิ ไม่ว่าเพื่อนนะชัย ชัยเองนะ ก็ต้องลดการใช้สเต็มรอยดลลงหน่อยนะ ได้ข่าวว่าโดนถอดเหรียญ ถ้าสมาคมไม่ออกมาปิดข่าว ชัยแยะแน่ ๆ เลย

(Triwimol, 2018, Episode 12)

จากตัวอย่างถ้อยคำที่แนนโน๊ะกล่าวกับตัวละครอื่น ๆ ในเรื่อง จะเห็นได้ว่ามีการเสียดสีข้อบกพร่องหรือการกระทำผิดของตัวละครตัวอื่น ๆ ซึ่งตัวละครดังกล่าวได้รับความอับอายจากเรื่องราวของตนเอง ทำให้ผู้ชมละครชอบใจที่แนนโน๊ะกล่าวเสียดสีพฤติกรรมนั้น และนำสิ่งที่ตัวละครแนนโน๊ะกล่าวมาเชื่อมโยงเข้ากับประเด็นต่าง ๆ ในสังคมว่ามีอยู่จริง ดังความคิดเห็นในทวิตเตอร์ (Twitter) ดังนี้

“#แนนโน๊ะ จิกกัดเรื่องจริงในสังคมไปอีกจำ

- กวนครีมขาย แล้วพอมมีปัญหา ก็ปิดเพจหนี
- สามิทำร้ายร่างกายภรรยา ภัยร้ายของสถาบันครอบครัว
- การโกงการแข่งขันกีฬาโดยใช้สารต้องห้าม

ทำไมไม่จิกกัดเรื่องยาลดความอ้วนด้วยล่ะที่แอบใส่ไซบูทรามินกันอะ #เด็กใหม่”

(Ibuprofen_para, 2018)

“เอางานเลี้ยงรุ่นมาเสียดสีว่าทุกคนก็อวดแต่ด้านดีของตัวเอง แต่จริง ๆ ก็มีเรื่องปิดด้านดาร์กกันหมด และประเด็นของแต่ละคนก็เอาข่าวที่ดัง ๆ มาเสียดสีอีกรอบ ๆ ๆ เอาให้สุด บั่นแก่งจริง แนนโน๊ะ #เด็กใหม่”

(Patto52jp, 2018)

จากการแสดงความคิดเห็นข้างต้น สะท้อนให้เห็นว่า “แนนโน๊ะ” กล่าวถ้อยคำเสียดสีตัวละครอื่น ๆ จนทำให้ผู้ชมละครถูกคิดและทำให้เกิดการวิพากษ์วิจารณ์ถึงประเด็นต่าง ๆ ที่มีอยู่จริงในสังคมได้ ด้วยลักษณะเด่นดังกล่าว จึงทำให้ผู้ศึกษาสนใจศึกษาว่าตัวละคร “แนนโน๊ะ” มีกลวิธีการใช้ภาษาเสียดสีตัวละครอื่นด้วยวิธีใดบ้างที่ทำให้เนื้อหาในละครโทรทัศน์เรื่อง “เด็กใหม่” (Girl From Nowhere) น่าสนใจและชวนติดตามชม

วัตถุประสงค์การศึกษา

เพื่อศึกษากลวิธีการใช้ภาษาเสียดสี ของตัวละคร “แนนโน๊ะ” ในละครโทรทัศน์เรื่อง “เด็กใหม่” (Girl From Nowhere)

แนวคิดที่ใช้ในการศึกษา

ผู้ศึกษาได้ศึกษาแนวคิดที่เกี่ยวกับความหมายของ “กลวิธีการใช้ภาษา” และ “การเสียดสี” (satire) ดังนี้

Phanphothong (2006, p. 47) ได้ให้นิยาม กลวิธีทางภาษา ไว้ว่า วิธีการทางภาษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการสื่อสารบางประการ

Pengsuriya (2006, p. 5) ได้ให้นิยาม กลวิธีการใช้ภาษา ไว้ว่า ลักษณะการใช้ภาษาเพื่อวัตถุประสงค์ใดวัตถุประสงค์หนึ่งในการสื่อสาร เช่น ถ้อยคำ “ดิฉันเสียใจที่ทำให้คุณผิดหวัง” ผู้พูดใช้กลวิธี การขอโทษผู้ฟัง โดยกล่าวคำว่า “เสียใจ”

Rakmak (2017, p.7) ได้ให้นิยาม กลวิธีทางภาษา ไว้ว่า วิธีการทางภาษาที่ผู้พูดใช้เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการสื่อสาร เช่น กลวิธีความสุภาพ คือ กลวิธีทางภาษาที่ผู้พูดใช้พูดเพื่อความสุภาพ กลวิธีการโน้มน้าวใจ คือ กลวิธีที่ผู้พูดใช้เพื่อให้ผู้ฟังคล้อยตาม กลวิธีการขอโทษ คือ กลวิธีที่ผู้พูดใช้เพื่อยอมรับผิดและแสดงความเสียใจ ฯลฯ

จากแนวคิดดังกล่าว ทำให้สรุปได้ว่า “กลวิธีการใช้ภาษา” หมายถึง ลักษณะหรือวิธีการทางภาษาที่ผู้พูดใช้เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการสื่อสาร

Abrams (1995, p. 309) กล่าวถึงเรื่องเสียดสีว่า เป็นเรื่องล้อเลียน เรื่องเยาะเย้ย (Satire) เป็นศิลปะของการเขียนอย่างหนึ่งซึ่งทำให้เรื่องที่เขียนลดความสำคัญลงจนกลายเป็นเรื่องน่าหัวเราะเยาะ และก่อให้เกิดท่าทีที่เป็นไปข้างสนุกขบขัน ความรู้สึกดูหมิ่น ความขุ่นเคือง หรือหยาบหยันสิ่งที่เขียนถึงนั้น เรื่องเสียดสีต่างกับเรื่องขบขันในสุนาฏกรรม (comic) ตรงที่เรื่องขบขันประสงค์จะให้ขำเพียงอย่างเดียวเป็นเรื่องสำคัญ แต่เรื่องเสียดสียังให้ “ขบขันอย่างเยาะเย้ย” ด้วย กล่าวคือใช้เสียงหัวเราะเป็นอาวุธทำอันตรายต่อเป้าซึ่งอยู่นอกเรื่องที่เขียน เป้าที่ว่านี้อาจเป็นบุคคลคนเดียว หรือบุคคลประเภทหนึ่ง ขนชั้นหนึ่ง สถาบันหนึ่ง ชาติหนึ่ง หรือเสียดสีแม้กระทั่งมวลมนุษยชาติทั้งโลก

Royal Institute (1996, p. 187) ได้ให้ความหมายของคำว่า “satire” (การเสียดสี) ไว้ว่า ศิลปะการเขียนที่ใช้กลวิธี (technique) ทำเรื่องสำคัญให้กลายเป็นเรื่องขบขันเพื่อเสียดสี ล้อเลียนความเขลาหรือความไม่ถูกต้องของมนุษย์และสังคม

Phanthumetha (2006, p. 195) ได้จัดหมวดหมู่คำของคำว่า “เสียดสี” ไว้ในหมวดการพูดอย่างไม่ตรงไปตรงมา โดยให้ความหมายของคำดังกล่าวไว้ว่า “โดยไม่กล่าวถึงตรง ๆ เช่น เสียดสีสังคมได้อย่าง ถึงอกถึงใจ

จากแนวคิดดังกล่าว ทำให้สรุปได้ว่า “การเสียดสี” หมายถึง การเขียน หรือการพูดอย่างไม่ตรงไปตรงมาเกี่ยวกับความเขลา หรือความไม่ถูกต้องของมนุษย์และสังคม โดยจะใช้กลวิธีทำเรื่องที่สำคัญให้กลายเป็นเรื่องขบขัน เยาะเย้ย ซึ่งจะก่อให้เกิดความรู้สึกดูหมิ่น ขุ่นเคือง หรือหยาบหยันในสิ่งที่กล่าวถึงนั้น

ผู้ศึกษาจะนำแนวคิดเรื่อง “การเสียดสี” ดังกล่าว มาใช้ในการพิจารณาถ้อยคำของตัวละคร “แนนโน๊ะ” เพื่อคัดเลือกถ้อยคำใดเป็นการเสียดสี

นอกจากนี้ผู้ศึกษาได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยในการศึกษานี้จะอาศัยงานวิจัยของ Samranin (2014) เรื่อง “กลวิธีการใช้ภาษาเสียดสีในรายการ เจาะข่าวตื่น” ซึ่งระบุว่ามีการใช้ภาษาเสียดสีทั้งหมด 10 กลวิธี ได้แก่ 1. การใช้ถ้อยคำนัยผกผัน 2. การใช้คำเรียกบุคคล 3. การใช้การเล่นทางภาษา 4. การใช้ความเปรียบ 5. การสร้างคำ 6. การสร้างเสียดสีผู้อื่น 7. การยกตัวอย่าง 8. การใช้ความหมายแฝง 9. การยกคำกล่าวของบุคคล และ 10. การใช้คำไม่เจาะจงเป้าหมาย มาเป็นแนวทางในการศึกษาวิธีการใช้ภาษาเสียดสีของตัวละคร “แนนโน๊ะ” ในละครโทรทัศน์เรื่อง “เด็กใหม่” (Girl From Nowhere)

วิธีการศึกษา

1. สืบค้นและรวบรวมข้อมูลในละครโทรทัศน์เรื่อง “เด็กใหม่” (Girl From Nowhere) จากเว็บไซต์ www.netflix.com จำนวน 13 ตอน และนำบทสนทนาจากตัวละคร “แนนโนะ” มาถอดถอดเสียงเป็นอักษรภาษาไทย
2. นำข้อมูลที่ถอดถอดเสียงเป็นอักษรแล้วมาคัดเลือกข้อความเฉพาะที่มีถ้อยคำเสียดสีโดยใช้ กรอบแนวคิดเรื่องความหมายของการเสียดสีมาพิจารณาเรื่องที่แนนโนะกล่าว ว่ากระทบข้อบกพร่องของตัวละครอื่น ๆ ในเรื่องหรือเชื่อมโยงกับเหตุการณ์ในสังคมหรือไม่ และใช้ข้อความนั้นมาวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้
3. วิเคราะห์การใช้ภาษาเสียดสี โดยนำมาจำแนกประเภทกลวิธีทางภาษาตามแนวทางของ Samranin (2014) เรื่อง “กลวิธีการใช้ภาษาเสียดสีในรายการ เจาะข่าวต้น”
4. นำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์มานับสถิติตามจำนวนครั้งที่ปรากฏ
5. สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และให้ข้อเสนอแนะ

นิยามศัพท์เฉพาะ

กลวิธีการใช้ภาษาเสียดสี ในที่นี้หมายถึง วิธีการทางภาษาที่ตัวละคร “แนนโนะ” ใช้ถ้อยคำแสดงข้อบกพร่องของตัวละครอีกตัวหนึ่งในเรื่องหรือเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งในสังคม ทั้งนี้ไม่กล่าวตำหนิโดยตรง

ข้อตกลงเบื้องต้น

ในการศึกษานี้ จะสะกดชื่อตัวละครว่า “แนนโนะ” เนื่องจากสะกดชื่อตามความตั้งใจของนักแสดงนำ ดังที่ จิชา อมาตยกุล ได้ให้สัมภาษณ์ไว้ใน Matichon (2018) ดังนี้

“ถ้าสะกดว่า แนนโนะ ซึ่งถูกหลักภาษามันธรรมดาเกินไป โนะ มีไว้เพื่อความหมั่นไส้ ตั้งใจให้สะกดผิด เหมือนสะกดเพื่อเอาตวงอะไรอย่างนี้ แต่เลข ๗ (ไม้ตรี) ตรงคำว่าโนะ ให้ความรู้สึกเหมือนแรดไฟลุก แค่อีกก็น่าหมั่นไส้แล้ว”

ผลการศึกษา

จากการวิเคราะห์ทฤษฎีการใช้ภาษาเสียดสีของตัวละคร “แนนโน๊ะ” ในละครโทรทัศน์เรื่อง “เด็กใหม่” (Girl From Nowhere) ทั้งหมด 13 ตอน มีตอนที่ 6 ชื่อตอนว่า Wonderwall 1 เพียงตอนเดียวที่ไม่ปรากฏการใช้ภาษาเสียดสี เนื่องจากในตอนนี้ “แนนโน๊ะ” ไม่ใช่ตัวละครหลัก ทั้งนี้ ใน 12 ตอนที่แนนโน๊ะเป็นตัวละครหลัก พบว่ามีทฤษฎีการใช้ภาษาเสียดสีทั้งหมด 8 ทฤษฎี ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงสถิติทฤษฎีการใช้ภาษาเสียดสีของ “แนนโน๊ะ”

ทฤษฎีการใช้ภาษาเสียดสีของตัวละคร “แนนโน๊ะ”	รวมทั้งหมด	
	จำนวน	ร้อยละ
1. การใช้ถ้อยคำนัยผกผัน	25	43.10
2. การใช้ความหมายแฝง	16	27.59
3. การใช้คำไม่เจาะจงเป้าหมาย	5	8.62
4. การใช้ความเปรียบ	3	5.17
5. การใช้คำเรียกบุคคล	3	5.17
6. การใช้รูปประโยคเงื่อนไข	3	5.17
7. การยกคำกล่าวของบุคคล	2	3.45
8. การใช้คำซ้ำ	1	1.73
	58	100

จากตารางที่ 1 แสดงสถิติทฤษฎีการใช้ภาษาเสียดสีของ “แนนโน๊ะ” มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การใช้ถ้อยคำนัยผกผัน หมายถึง การพูดอย่างหนึ่งแต่หมายความตรงกันข้าม หรือการพูดสิ่งที่ผู้พูดเชื่อว่าเป็นเท็จ โดยถ้อยคำนัยผกผันต่างจากถ้อยคำที่เป็นเท็จตรงที่ผู้พูดจะต้องให้ผู้ฟังรู้ว่า ตนต้องการหมายความตรงกันข้าม และหมายถึงการแสดงวิจณกรรมต่าง ๆ โดยละเมิดเงื่อนไขความจริงใจของวิจณกรรมประเภทนั้น ๆ (Phanphothong, as cited in Wimonsathidphong, 2006, p. 23)

จากการศึกษาทฤษฎีการใช้ภาษาเสียดสี พบว่าแนนโน๊ะใช้ถ้อยคำนัยผกผันแบ่งได้ 4 ลักษณะ ได้แก่ ถ้อยคำนัยผกผันในรูปวิจณกรรมการถาม ถ้อยคำนัยผกผันในรูปวิจณกรรมการบอกเล่า ถ้อยคำนัยผกผันแบบนำถ้อยคำที่ขัดแย้งมาไว้ด้วยกัน และถ้อยคำนัยผกผันแบบไม่สมเหตุสมผล มีรายละเอียดดังนี้

1.1 ถ้อยคำนัยผกผันในรูปวัจนกรรมการถาม ในที่นี้คือ การที่แนนโน๊ะพูดรูปประโยคคำถาม แต่ไม่ต้องการให้ตัวละครอื่น ๆ ตอบ เป็นการละเมิดเงื่อนไขเกี่ยวกับความจริงใจของการถาม คือผู้พูดไม่ต้องการคำตอบหรือข้อมูลใด ๆ จากผู้ฟัง แต่ต้องการเสียดสีพฤติกรรมของบุคคลหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ดังตัวอย่าง

ในตอนที่ 12 แนนโน๊ะกลับมางานเลี้ยงรุ่นที่เพื่อนสมัยมัธยมจัดขึ้น และนำเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดของเพื่อนแต่ละคนมาเปิดโปงในงาน “หมอไก่” คือเพื่อนคนหนึ่งที่ต้องการเจรจาเพื่อหาข้อตกลงกับแนนโน๊ะ แต่แนนโน๊ะกลับนำเรื่องของหมอไก่ที่ร่วมมือกับนักการเมืองในการสร้างโรงพยาบาลเพื่อพอกเงินมากล่าวถึง ดังนี้

หมอไก่ : เธอต้องการอะไรกันแน่นแนนโน๊ะ เรามาตกลงกันดี ๆ ก็ได้เปล่า

แนนโน๊ะ : *ตกลงกันดี ๆ เหมือนที่หมอไก่ตกลงกับพวกนักการเมืองใช้ใหม่* ให้เอาเงินมาลงทุนสร้างโรงพยาบาลเพื่อพอกเงินนะ เก๊เนอะ โรงพยาบาลอะไรไม่รู้ ไม่มีคนไข้ แต่ว่ามีรายได้เดือน ๆ นึงเป็นสิบล้าน

(Triwimol, 2018, Episode 12)

จากตัวอย่างข้างต้น หมอไก่ ต้องการเจรจาเพื่อหาข้อตกลงกับแนนโน๊ะ แต่แนนโน๊ะตอบกลับเป็นรูปวัจนกรรมการถามว่า *“ตกลงกันดี ๆ เหมือนที่หมอไก่ตกลงกับพวกนักการเมืองใช้ใหม่”* เพื่อเสียดสีการกระทำผิดของหมอไก่ที่ร่วมมือกับนักการเมืองสร้างโรงพยาบาลเพื่อพอกเงิน ซึ่งเป็นการกระทำผิดกฎหมาย แต่หมอไก่ตอบโต้ไม่ได้เพราะไม่เป็นผลดีต่อตน ทั้งนี้ การที่แนนโน๊ะนำเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดของหมอไ้มากล่าวถึงให้อับอาย สร้างความชอบใจให้ผู้ชมละคร เพราะในชีวิตจริงผู้ชมละครอาจทำเช่นนั้นกับผู้ที่กระทำผิดแบบเดียวกับหมอไก่ไม่ได้ เนื่องจากอาจมีความผิดทางกฎหมาย

1.2 ถ้อยคำนัยผกผันในรูปวัจนกรรมการบอกเล่า ในที่นี้คือ การที่แนนโน๊ะกล่าวรูปประโยคบอกเล่า แต่ไม่ต้องการให้ข้อมูลหรือข้อเท็จจริงแต่อย่างใด เป็นการละเมิดเงื่อนไขเกี่ยวกับความจริงใจของการบอกเล่า คือ ผู้พูดไม่ได้ต้องการเสนอข้อมูลให้ผู้ฟังรับรู้ แต่ต้องการเสียดสีบุคคล พฤติกรรม หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ดังตัวอย่าง

ในตอนที่ 1 แนนโน๊ะถูกครูวินล่วงละเมิดทางเพศและถูกถ่ายวิดีโอเพื่อใช้ข่มขู่ไม่ให้เธอนำเรื่องไปบอกใคร ในเย็นวันหนึ่ง แนนโน๊ะได้นำโทรศัพท์มือถือของครูวินไปให้เขาที่บ้าน โดยแสร้งว่าครูวิน ทำตกไว้แล้วเธอก็เก็บได้จึงนำมาคืน เมื่อแนนโน๊ะกลับไป เธอได้ส่ง

คลิปเสียงที่เธอแอบบันทึกไว้ขณะที่ครูวินชมชู่เธอไปให้ครูวิน ทำให้ครูวินไม่พอใจมาก เพราะคิดว่าแนนโน๊ะขโมยโทรศัพท์ของตนไปและกำลังทำลายเขาอยู่ ดังนี้

ครูวิน : เธอทำบ้าอะไรของเธอ ไปบ้านฉันแล้วยังส่งคลิปเสียงนั้นอีก

แนนโน๊ะ : *ก็แนนโน๊ะเห็นครูวินชอบถ่ายคลิปก็เลยส่งไปให้ นึกว่าครูวินจะดีใจเสียอีก*

(Khumwan, 2018, Episode 1)

จากตัวอย่างข้างต้น เมื่อครูวินต่อว่าแนนโน๊ะ เธอจึงตอบกลับมาในรูปวีจันกรรมการบอกเล่าว่า “ก็แนนโน๊ะเห็นครูวินชอบถ่ายคลิปก็เลยส่งไปให้ นึกว่าครูวินจะดีใจเสียอีก” เพื่อเสียดสีพฤติกรรมของครูวินที่ชอบบันทึกวิดีโอขณะล่องละเมียดทางเพชฌัญญุ์ทำให้ผู้ชมละครอาจชอบใจที่ครูวินถูกแนนโน๊ะกล่าว กระทบซึ่ง ๆ หน้า โดยที่ครูวินก็ปฏิเสธความผิดนี้ไม่ได้

1.3 ถ้อยคำนัยผกผันแบบนำถ้อยคำที่ขัดแย้งมาไว้ด้วยกัน ในที่นี้ เป็นกลวิธีที่แนนโน๊ะพูดถ้อยคำสองถ้อยคำที่มีความหมายขัดแย้งกัน โดยกล่าวถ้อยคำที่ขัดแย้งคู่กับถ้อยคำก่อนหน้า ทั้งนี้ผู้ชมละครจะรับรู้จากบริบทได้ว่าคำกล่าวนั้นไม่ได้มาจากความตั้งใจจริงของแนนโน๊ะ แต่กล่าวเพื่อเสียดสี ดังตัวอย่าง

ในตอนที่ 12 แนนโน๊ะได้นำเรื่องราวที่เธอถูก “ฟอง” เพื่อนร่วมห้องเรียนสมัยมัธยม กุเรื่องว่าเธอคุยกับอากาศ จนเป็นเหตุให้เพื่อนคนอื่น ๆ ในห้องรุมกลั่นแกล้งเพราะมองว่าแนนโน๊ะเป็น คนโรคจิต เธอจึงหายตัวไปนับตั้งแต่นั้น หลายปีต่อมาแนนโน๊ะได้กลับมาอีกครั้งในงานเลี้ยงรุ่น ท่ามกลางความแปลกใจและความหวาดกลัวของทุกคนในงานเลี้ยงรุ่น เธอได้พูดขึ้นว่า

แนนโน๊ะ : ได้เห็นเพื่อน ๆ 6/1 โตมาแล้วมีชีวิตที่ดีกันแบบนี้ แนนโน๊ะก็ดีใจส่วนไอ้เรื่องที่มีนผ่าน ๆ มานะ ก็ไม่เป็นไรหรอก คนเราก็มีผิดพลาดกันได้ แนนโน๊ะยังเป็นอีโรคจิตของทุกคนเลย มองเป็นเรื่องตลกแล้วกันเนอะ (Triwimol, 2018, Episode 12)

จากตัวอย่างข้างต้น แนนโน๊ะกล่าวว่า “แนนโน๊ะยังเป็นอีโรคจิตของทุกคนเลย” เป็นการเสียดสีเหตุการณ์ที่เธอถูกเพื่อนทั้งห้องกลั่นแกล้ง ว่าเป็นโรคจิต ซึ่งเป็นเรื่องที่ไม่พึงกระทำ แต่ถ้อยคำต่อมา คือ “มองเป็นเรื่องตลกแล้วกันเนอะ” เป็นถ้อยคำที่มีความขัดแย้งกัน เพราะการถูกกลั่นแกล้งจนถึงขั้นทำร้ายร่างกายไม่ควรมองให้เป็นเรื่องตลกได้ การที่

แนนโน๊ะกล่าวเช่นนั้น ทำให้ผู้ชมละครรับรู้ได้ว่าเธอกำลังกล่าวประชดประชันเพื่อให้กระทบพฤติกรรมของเพื่อน ๆ ของเธอที่กลั่นแกล้งเธอไว้ในสมัยมัธยม

1.4 ถ้อยคำนัยผกผันแบบไม่สมเหตุสมผล ในที่นี้คือ กลวิธีที่แนนโน๊ะจะพูดสิ่งที่ตรงข้ามกับความเป็นจริงและรู้อยู่แล้วว่าเป็นเรื่องเท็จ เมื่อผู้ชมละครฟังแล้วเข้าใจได้ทันทีว่าเป็นเรื่องที่ไม่สมเหตุสมผล หรือไม่เกิดขึ้นในชีวิตจริง ดังตัวอย่าง

ในตอนที่ 3 มิวและปุ๋ย เป็นเพื่อนในโรงเรียนของแนนโน๊ะ มิวเห็นปุ๋ยได้รับรางวัลและเป็นอัจฉริยะด้านการเขียนนิยาย ทำให้มิวอิจฉาและต้องการเป็นอัจฉริยะคนใหม่ของโรงเรียนบ้าง แนนโน๊ะจึงเสนอวิธีการสร้างผลงานให้เป็นผู้อัจฉริยะให้มิวฟัง นั่นคือวิธีการคัดลอกผลงานของผู้อื่นจากอินเทอร์เน็ต ซึ่งเป็นวิธีเดียวกันกับที่ปุ๋ยเคยทำ ดังข้อความต่อไปนี้

แนนโน๊ะ : ถ้าอยากเป็นอัจฉริยะด้านไหนเนี่ย มิวก็แค่เข้าไปในกูเกิ้ล แล้วก็คอนโทรลชี แล้วก็คอนโทรลวี แค่นั้นเอง

มิว : นี่ เดี่ยวนะ หมายความว่าที่ปุ๋ยเขียนนิยายได้ก็เพราะก๊อปปี้มาจากกูเกิ้ลหรือ

แนนโน๊ะ : ก๊อปปี้แรงไปเปล่า ถ้าไปถามปุ๋ย ปุ๋ยก็คงบอกว่าได้แรงบันดาลใจมาแรงบันดาลใจจากกูเกิ้ลที่เอามาปรับนู่นนิดปรับนี่หน่อย

(Supateerapong, 2018, Episode 3)

จากตัวอย่างข้างต้น แนนโน๊ะกล่าวกับมิวว่า “ถ้าอยากเป็นอัจฉริยะด้านไหนเนี่ย มิวก็แค่เข้าไปในกูเกิ้ล แล้วก็คอนโทรลชี แล้วก็คอนโทรลวี แค่นั้นเอง” จากถ้อยคำดังกล่าวคือวิธีการทางคอมพิวเตอร์ โดยใช้ปุ่มจากแป้นพิมพ์ (Keyboard) คือ กดปุ่ม “Ctrl” (Control) และ “C” พร้อมกันเพื่อคัดลอก จากนั้นกดปุ่ม “Ctrl” (Control) และ “V” พร้อมกันเพื่อวางผลงานที่คัดลอกได้ลงโปรแกรมใดโปรแกรมหนึ่ง ซึ่งในความเป็นจริงวิธีการคัดลอกผลงานของผู้อื่นไม่ทำให้บุคคลนั้นเป็นอัจฉริยะได้ นอกจากนี้ยังเป็นการกระทำความผิดทั้งในทางศีลธรรมและกฎหมายอีกด้วย การที่แนนโน๊ะกล่าวถ้อยคำที่ไม่สมเหตุสมผลดังกล่าว จึงทำให้ผู้ชมละครเข้าใจได้ว่าแนนโน๊ะกำลังเสียดสีพฤติกรรมของตัวละครที่คัดลอกผลงานของผู้อื่น ทำให้ผู้ชมละครผูกคิดไปถึงพฤติกรรมในลักษณะเดียวกันนี้ของบางคนในสังคมปัจจุบัน ดังนั้น คำกล่าวเสียดสีของแนนโน๊ะจึงสร้างความขบขันให้แก่ผู้ชมละครที่ตำหนิคนในสังคมที่มีพฤติกรรมเช่นนี้ได้

2. การใช้ความหมายแฝง ในที่นี้คือ กลวิธีที่แนนโน๊ะนำคำหรือถ้อยคำที่มีความหมายไม่ตรงตาม รูปภาษามากกว่าเพื่อเสียดสีแทนคำหรือถ้อยคำที่มีความหมายตรงตามรูปภาษา ทั้งนี้ผู้ชมละครตีความได้จากบริบทที่แนนโน๊ะและตัวละครอื่น ๆ มีกรอบประสบการณ์ร่วมกัน ดังตัวอย่าง

ในตอนที่ 11 โรงเรียนหญิงล้วนที่แนนโน๊ะย้ายเข้ามา มีการจัดอันดับความงามนักเรียนหญิงที่อยู่ใน 10 อันดับแรก จะได้รับสิทธิพิเศษมากมาย และมีเครื่องแบบที่แตกต่างจากนักเรียนหญิงทั่วไปคือจะมี “โบ” ติดปกคอเสื้อที่มีขนาดใหญ่และมีลวดลายสวยงาม “หญิง” เพื่อนของแนนโน๊ะ ที่เคยอยู่ในอันดับ 10 ของความงามมาตลอด ก็ได้เสียอันดับเมื่อแนนโน๊ะย้ายเข้าโรงเรียนมา แแนนโน๊ะติดโบของตำแหน่งสาวงาม ทำท่าจับและกล่าวกับหญิงว่า

แนนโน๊ะ : อ้อ โบนี้มันฮิตฮิตจังเลยนะอะหญิง

หญิงมองดูโบของแนนโน๊ะที่อยู่ในอันดับ 10 ของความงาม แล้วจับโบธรรมดาของตนเองด้วยความอยากได้

(Soijumpa, 2018, Episode 11)

จากตัวอย่างข้างต้น “โบนี้” ที่แนนโน๊ะกล่าวถึงว่าเธอรู้สึกฮิตฮิตในที่นี้ มีความหมายแฝงถึงตำแหน่งความงามที่โรงเรียนของเธอจัดอันดับ ถึงจะดูว่าพิเศษแต่ก็สร้างความฮิตฮิตหรือเป็นทุกขให้กับผู้ที่ได้ตำแหน่ง หากตนเสียอันดับหรือเสื่อมความนิยมไป เช่นเดียวกับหญิงที่เป็นทุกขขณะนี้ เมื่อเธอเสียอันดับความงามให้แนนโน๊ะ นอกจากนี้นักร้องดังกล่าวได้แฝงถึงสภาพสังคมปัจจุบันที่ให้ความสำคัญกับความสวยงามของผู้หญิง ผู้หญิงจึงต้องดูแลรักษารูปลักษณ์ภายนอกให้ดูดีอยู่เสมอ เพื่อความโดดเด่นมากกว่าคนอื่น จนเป็นการแก่งแย่งชิงดีกันในสังคมปัจจุบัน

3. การใช้คำไม่เจาะจงเป้าหมาย ในที่นี้ เป็นกลวิธีที่แนนโน๊ะเลือกใช้คำหรือวลีที่มีความหมายกว้าง อ้างอิงถึงบุคคลที่มีพฤติกรรมในแบบเดียวกันกับตัวละครอื่น ๆ ที่แนนโน๊ะกำลังกล่าวถึงได้เป็นจำนวนมาก ทั้งนี้ไม่เจาะจงว่าอ้างถึงบุคคลใดโดยเฉพาะ ดังตัวอย่าง

ในตอนที่ 8 แแนนโน๊ะและ “ทีเค” เป็นเด็กนักเรียนที่ย้ายโรงเรียนเข้ามาพร้อมกันทั้งคู่ชื่นชอบการลักขโมย ทั้งสองแข่งขันทักขโมยของของคนในโรงเรียนเพื่อหาว่าใครขโมยของเก่งกว่ากัน แแนนโน๊ะขโมยรูปภาพศิลปะที่มีมูลค่ามาจากห้องผู้อำนวยการ และกล่าว

ถึงรูปภาพดังกล่าวกับทีเคว่า

แนนโน๊ะ : *ไม่น่าเชื่อเนอะ ว่า ผอ. จะประมุขรูปนี้มาหลายแสนนะ คนเราอะ ใสใจ
ในจำนวนมากกว่ารายละเอียด*

(Sewatanon, 2018, Episode 8)

จากตัวอย่างข้างต้น แนนโน๊ะใช้คำว่า “คนเรา” ในที่นี้ไม่ระบุเฉพาะว่ากำลังกล่าวถึงใคร และอาจจะเป็นใครก็ได้ที่มีค่านิยมใส่ใจมูลค่ามากกว่าคุณค่า ทั้งนี้ผู้ชมละครก็น่าจะรับรู้ได้ว่าแนนโน๊ะกำลังเสียดสีพฤติกรรมของผู้อำนวยการที่ประมุขรูปภาพธรรมดาในราคาที่สูงมาใช้ประดับในห้องทำงานเพื่อแสดงถึงฐานะของตน และเสียดสีคนในสังคมทุนนิยมที่ทำให้คุณค่ากับงานศิลปะตามจำนวนเงินมากกว่าที่จะความชื่นชมในรายละเอียดความงามที่แท้จริงของงานศิลปะนั้น

4. การใช้ความเปรียบ ในที่นี้คือ กลวิธีที่แนนโน๊ะเปรียบเทียบสิ่ง 2 สิ่งที่มีลักษณะร่วมกัน โดยใช้ทัศนคติของตนเองมองบุคคล เหตุการณ์ สิ่งใดสิ่งหนึ่ง แล้วพูดออกมาให้เป็นอีกสิ่งที่มีลักษณะคล้ายกัน โดยอาจจะปรากฏคำหรือถ้อยคำเชื่อมการเปรียบเทียบ 2 สิ่งนี้ไว้หรือไม่ปรากฏก็ได้ ดังตัวอย่าง

ในตอนที่ 2 แด้วและไอติม เพื่อนของแนนโน๊ะ ล่องลงแนนโน๊ะไปงานสังสรรค์เพื่อให้ “หก หนึ่ง และซิด” กลุ่มเพื่อนชายที่ชื่อ “แก๊งสามแตร” ชมชื่น แนนโน๊ะถูกเพื่อน ๆ มอมเหล้าจนสลบ ขณะที่ “หก” เป็นคนลงมือชมชื่นคนแรก แนนโน๊ะก็ตื่นขึ้นมากลางคัน และพูดคุยกับหกที่กำลังชมชื่นเธออยู่ ดังนี้

หก : เป็นไง ดีเปล่า

แนนโน๊ะ : ก็ดีนะ *อะไรที่นึ้มเหมือนเต้าหู้* ทำให้แนนโน๊ะมีอารมณ์ได้เสมอแหละ
เพื่อนชายที่อยู่ข้างนอกห้องตะโกน : ไอ้หก ถ้ามีงไม่แข็งให้กูก่อนสิ

(Mongkolsiri, 2018, Episode 2)

จากตัวอย่างข้างต้น แนนโน๊ะได้กล่าวว่า “อะไรที่นึ้มเหมือนเต้าหู้” เพื่อเปรียบอวัยวะเพศชายของหกเป็นเต้าหู้ ซึ่งมีลักษณะนึ้ม กล่าวคือ อวัยวะเพศของหกนั้นไม่แข็งตัวเพื่อเสียดสีความบกพร่องของหกด้านสมรรถภาพทางเพศ จากการกระทำของหกที่มีเพศสัมพันธ์โดยที่อีกฝ่ายไม่เต็มใจ ทำให้ผู้ชมละครขบขันที่หกถูกแนนโน๊ะกล่าวถ้อยคำเปรียบให้รู้สึกเสียหน้าจนเพื่อนข้างนอกห้องได้ยิน

5. การใช้คำเรียกบุคคล ในที่นี้ เป็นกลวิธีที่แนนโตะใช้คำหรือวลีเพื่ออ้างถึงตัวละครใดตัวละครหนึ่ง โดยไม่ระบุชื่อโดยตรง แต่ตัวละครอื่น ๆ ในเรื่องและผู้ชมละครเข้าใจได้เองว่าแนนโตะกำลังอ้างถึงตัวละครใด ดังตัวอย่าง

ในตอนที่ 9 มีฆาตกรบุกเข้ามาในโรงเรียนและทำร้ายนักเรียนทำให้แนนโตะ เพื่อนคนอื่น ๆ ครูต่อและน้องแดงลูกสาวของครูต่อ ได้หลบซ่อนอยู่ในห้องเรียนด้วยกัน เวลาผ่านไป ครูต่อถามหาน้ำเพื่อให้น้องแดงดื่ม “เสื่อ” เพื่อนชายที่อยู่ในนั้น เป็นคนเดียวในห้องที่มีน้ำ แต่เขากลับโกหกว่าไม่มี เพื่อเก็บไว้ให้แฟนของตนดื่ม ต่อมาแนนโตะถูกคนอื่น ๆ กดดันให้ออกจากห้องเพื่อไปขอความช่วยเหลือจากคนที่อยู่ข้างนอก เมื่อเธอถามหาเหตุผลที่เธอควรจะไปช่วย เสื่อก็บอกให้แนนโตะส่งสารลูกของครูต่อ เสื่อจึงถูกแนนโตะได้ตอบดังคำกล่าวนี้

แนนโตะ : แนนโตะออกไปก็ได้ แต่แนนโตะก็ไม่เข้าใจ ว่าทำไมแนนโตะต้องหาคมนมาช่วยพวกเขา

เสื่อ : เด็กโง่ เธอไม่ส่งสารเด็กเธอ

แนนโตะ : *คนที่โกหกเด็กเรื่องนี้* ยังมีหน้ามาขอให้แนนโตะเห็นใจเด็ก ทั้งที่ตัวเองไม่เห็นเนียนะ

(Rungrueangdechaphat, 2018, Episode 9)

จากตัวอย่างข้างต้น แนนโตะใช้วลีว่า “คนที่โกหกเด็กเรื่องนี้” เพื่ออ้างถึงเสื่อโดยไม่ระบุชื่อ วลีดังกล่าวเสียดสีการกระทำของเสื่อก่อนหน้านี้ ทั้งนี้ได้อ้างถึงข้อบกพร่องของบุคคลมากล่าวกระทบแทนการเรียกชื่อ ซึ่งทำให้ผู้ชมละครเข้าใจได้ว่ากำลังกล่าวถึงเสื่อ และพอใจที่เสื่อถูกแนนโตะกล่าวกระทบพฤติกรรมเห็นแก่ตัวของเขา ทำให้เขาเกิดความอับอาย

6. การใช้รูปประโยคเงื่อนไข ในที่นี้ เป็นกลวิธีที่แนนโตะได้กล่าวถ้อยคำโดยใช้รูปประโยคที่ประกอบด้วยส่วนที่เป็นเงื่อนไขและส่วนที่เป็นผล มาใช้ประกอบการเสียดสีเพื่อสนับสนุนให้ความคิดของแนนโตะน่าเชื่อถือและเร้าให้ตัวละครอีกตัวหนึ่งขบคิดตามดังตัวอย่าง

ในตอนที่ 10 “ครูอ้อม” เป็นครูในโรงเรียนของแนนโตะ เธอมีปัญหาครอบครัวและเธอเข้มงวดในการสอนนักเรียนเกินไป จนเครียดและเห็นภาพหลอน เธอใช้ปากกาแท่งนักเรียนคนหนึ่งบาดเจ็บ เธอจึงถูกพักงาน เมื่อเธอพบแนนโตะระหว่างทางเดินในโรงเรียน

แนนโน๊ะจึงแสร้งให้กำลังใจเธอว่า

แนนโน๊ะ : ครูอ้อมคะ อย่าเพิ่งยอมแพ้สิคะ ถ้าครูอ้อมไม่ทำอะไร โรงเรียนนี้ก็จะเน่า
เฟะไปเรื่อย ๆ แล้วเด็กก็ต้องโตมากับการศึกษาที่ไร้คุณภาพแบบนี้ มันจะดีเหรอคะ ครูอ้อม
ต้องพยายามให้มากกว่านี้ค่ะ

(Raksku, 2018, Episode 10)

จากตัวอย่างข้างต้น แนนโน๊ะใช้รูปประโยคเงื่อนไขกล่าวกับครูอ้อมที่กำลังล้มเหลว
ในหน้าที่ของครู โดยยกสถานการณ์สมมุติว่า “ถ้าครูอ้อมไม่ทำอะไร” และส่วนที่เป็นผลว่า
“โรงเรียนนี้ก็จะเน่าเฟะไปเรื่อย ๆ” โยงไปจนถึงผลในระดับกว้างขึ้นไปอีกว่า “แล้วเด็กก็ต้อง
โตมากับการศึกษาที่ไร้คุณภาพแบบนี้” เพื่อกระตุ้นครูอ้อมให้หาวิธีแก้ปัญหาระบบการศึกษา
ในโรงเรียนที่ปล่อยปละละเลยต่อการเรียนการสอนจนอาจเกิดปัญหาแก่นักเรียนได้ในอนาคต
ซึ่งอาจจะมีส่วนทำให้ผู้ชมละครได้เล็งเห็นถึงปัญหาระบบการศึกษาไทยในปัจจุบันด้วย

7. การยกคำกล่าวของบุคคล ในที่นี้ เป็นกลวิธีที่แนนโน๊ะนำคำพูด วลี หรือ
ประโยคที่ผู้อื่น ตัวละครอื่นในเรื่องหรือจากบุคคลในสังคมที่ได้เคยกล่าวไว้ มาประกอบเพื่อ
เสริมความน่าเชื่อถือและสนับสนุนความคิดของแนนโน๊ะที่กล่าวเสียดสีประเด็นใดประเด็น
หนึ่ง ดังตัวอย่าง

ในตอนที่ 1 แนนโน๊ะได้ยกคำกล่าวของ “ประกิต กอบกิจวัฒนา” ขึ้นมากล่าวใน
ตอนเปิดเรื่องกับผู้ชมละครว่า

แนนโน๊ะ : อยู่เมืองดัดจริต ชีวิตต้องป้อป

(Khumwan, 2018, Episode 1)

จากตัวอย่างข้างต้น ประโยคว่า “อยู่เมืองดัดจริต ชีวิตต้องป้อป” แนนโน๊ะได้กล่าว
กับผู้ชมละครไว้ในตอนเปิดเรื่องของละครโทรทัศน์ โดยประโยคดังกล่าวกล่าวโดย
ประกิต กอบกิจวัฒนา ศิลปินผู้ทำงานด้าน ครีเอทีฟในบริษัทเอกชน และเป็นผู้สร้างเพจบุ๊ก
แฟนเพจ (Facebook Fan Page) “อยู่เมืองดัดจริต ชีวิตต้อง ป้อป” ในปี พ.ศ. 2553
มีเนื้อหาเสียดสีสังคมโดยเสนอผ่านงานศิลปะ ตัวละครจึงยกประโยคดังกล่าวจาก ประกิต
กอบกิจวัฒนา มาใช้เพื่อเสียดสีสถานการณ์ที่อยู่ในละครโทรทัศน์ เพื่อให้ผู้ชมละครได้นำมา
ขบคิดว่าเรื่องที่ตัวละครได้สื่อสารในละครโทรทัศน์เรื่องนี้ ชี้ให้เห็นข้อบกพร่องของคนใน

สังคม ซึ่งไม่ได้เฉพาะเจาะจงว่าเป็นการเสียดสีเฉพาะในตอนที่ 1 The Ugly Truth แต่กำลังพูดถึงการเสียดสีในตอนต่อ ๆ ไปของละครโทรทัศน์เรื่องนี้ด้วย

8. การใช้คำซ้ำ ในที่นี้คือ การเพิ่มน้ำหนักให้กับคำหรือข้อความที่เน้นโน้มน้าวด้วยวิธีการนำคำหรือกลุ่มคำเดียวกันมากล่าวซ้ำเพื่อเน้นความสำคัญ ทำให้เราอารมณ์ผู้ชมละครและตัวละครอื่น ๆ ในเรื่องให้สะอึกใจและขบคิดถึงความหมายของคำที่ตัวละครกล่าวซ้ำว่าตัวละครกำลังเสียดสีพฤติกรรมของบุคคลใด ดังตัวอย่าง

ในตอนที่ 7 “แอม” เพื่อนที่เกลียดชังแนนโน๊ะจนเขียนสาปแช่งแนนโน๊ะบนกำแพงห้องน้ำ เมื่อคำสาปแช่งนั้นเป็นจริง ทำให้แอมชอบใจเป็นอย่างมาก แต่เมื่อเรื่องราวบนกำแพงนี้ถูกแพร่พรายให้คนอื่น ๆ มาเขียนอีก จนโรงเรียนเกิดความโกลาหล แอมจึงมาสารภาพผิดต่อแนนโน๊ะว่าเป็นความผิดของตน ทำให้แนนโน๊ะหัวเราะด้วยความสะใจ แอมเริ่มหวาดกลัวและคิดว่าการทำกำแพงในห้องน้ำศักดิ์สิทธิ์ อาจจะเป็นฝีมือของแนนโน๊ะ ดังนี้

แอม : แกทำแบบนี้ทำไม

แนนโน๊ะ : แนนโน๊ะ... แนนโน๊ะเนียนะ แอมคิดดี ๆ หน่อย แนนโน๊ะไม่ได้ทำอะไรเลย กำแพงนั้นนะ แนนโน๊ะก็ไม่เคยเขียนแม้แต่ครั้งเดียว แล้ว*ใครกันแน่*ที่เป็นคนเริ่ม *ใครกันแน่*ที่เป็นคนทำให้เรื่องนี้แพร่กระจายไปทั่ว แล้วไอ้ที่พี่ไอ้ขาเป๋อยู่ตรงนั้นนะ เตะบอลไม่ได้ทั้งชีวิต โทษใครดี

(Rungrueangdechaphat, 2018, Episode 7)

จากตัวอย่างข้างต้น แนนโน๊ะปฏิเสธข้อกล่าวหาของแอมแล้วตั้งคำถามแอมกลับโดยการพูดซ้ำ คำว่า “ใคร” ในประโยค “*ใครกันแน่*ที่เป็นคนเริ่ม *ใครกันแน่*ที่เป็นคนทำให้เรื่องนี้แพร่กระจายไปทั่ว แล้วไอ้ที่พี่ไอ้ขาเป๋อยู่ตรงนั้นนะ เตะบอลไม่ได้ทั้งชีวิต โทษ*ใครดี*” เพื่อเน้นย้ำความผิดของแอมที่เริ่มเขียนแช่งผู้อื่นบนกำแพงและนำเรื่องนี้ไปเผยแพร่จนทำให้ทั้งโรงเรียนเกิดความโกลาหล เป็นการกล่าวเสียดสีการกระทำของ ตัวละครในเรื่องว่าแท้ที่จริงแล้วสาเหตุของปัญหาที่แท้จริงเกิดขึ้นจากแอม ซึ่งผู้ชมละครรับรู้ได้ว่าแนนโน๊ะกำลังกล่าวย้ำความผิดของแอม

สรุปผลการศึกษา

ผลการศึกษาทววิธการใช้ภาษาเสียดสีของตัวละคร “แนนโน๊ะ” ในละครโทรทัศน์ เรื่อง “เด็กใหม่” (Girl From Nowhere) พบ 8 ทววิธ เรียงลำดับการปรากฏจากมากไป น้อย ได้แก่ 1. การใช้ถ้อยคำนัยผกผัน 2. การใช้ความหมายแฝง 3. การใช้คำไม่เจาะจงเป้าหมาย 4. การใช้ความเปรียบ 5. การใช้คำเรียกบุคคล 6. การใช้รูปประโยคเงื่อนไข 7. การยกค้ำกล่าวของบุคคล และ 8. การใช้คำซ้ำ

อภิปรายผลการศึกษา

1. ทววิธการใช้ภาษาเสียดสีของตัวละคร “แนนโน๊ะ”

จากการศึกษาพบว่าทววิธการใช้ภาษาเสียดสีที่ “แนนโน๊ะ” ใช้มากที่สุด คือ การใช้ถ้อยคำนัยผกผันในรูปวัจนกรรมการถาม มักพบในสถานการณ์ที่แนนโน๊ะใช้กล่าวกับตัวละครอีกตัวหนึ่งเมื่อ ตัวละครนั้นกระทำความผิดบางอย่าง แแนนโน๊ะจึงแสรังถามทั้ง ๆ ที่เธอก็รู้คำตอบอยู่แล้ว และอาจทำให้ผู้ตอบคำถามเสียหายโดยแสดงความเขลาออกมา การที่แนนโน๊ะใช้ทววิธดังกล่าวเป็นเพราะว่าแนนโน๊ะอยู่ในสถานภาพที่ดำเนินตรง ๆ ไม่ได้ เช่น ในสังคมไทย นักเรียนอาจจะไม่กล้าตำหนิครู แแนนโน๊ะจึงใช้ทววิธตั้งคำถามที่ต้องการให้ผู้ถูกเสียดสีที่อาวุโสกว่า ใช้ความคิดของตนเองไตร่ตรองโดยไม่ต้องตอบคำถามนั้น เป็นต้น และทววิธการใช้ภาษาดังกล่าว อาจจะมาจากการที่ผู้สร้างละครโทรทัศน์ต้องการชี้ให้ผู้ชมละครเห็นข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นจริงในสังคม โดยไม่ได้ชี้ว่าสิ่งที่ถูกต้อหรือเหมาะสมกว่า ควรจะท้ออย่างไร แต่ต้องการให้ผู้ชมละครขบคิดทววิธการแก้ไขปัญหานั้น ซึ่งผู้ชมละคร อาจจะมีความคิดเห็นแตกต่างกันออกไป ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน ในประเด็นนั้นมากยิ่งขึ้น

ทววิธการใช้ภาษาเสียดสีที่ผู้ศึกษาสังเกตว่า “แนนโน๊ะ” ใช้รองลงมา คือ การใช้ความหมายแฝง ทั้งนี้เป็นเพราะถ้อยคำที่มีความหมายแฝงช่วยกระตุ้นให้ผู้ชมละครขบคิด ได้หลากหลายแง่มุมมากกว่าการใช้ความหมายตรง ซึ่งแง่มุมที่หลากหลายในที่นี้ เป็นได้ทั้ง การตีความจากพฤติกรรมของตัวละครในเรื่อง และจากการเชื่อมโยงกับประสบการณ์ที่ผู้ชมละครมีส่วนร่วมกับตัวละครในเรื่อง เนื่องจากอาจจะเป็นประเด็นในสังคมที่ผู้ชมละครมีความเห็นพ้องกับที่ตัวละครกล่าว

การใช้ภาษาเสียดสีของ “แนนโน๊ะ” มีหลายกลวิธี ทั้งนี้สังเกตได้ว่าในการกล่าวเสียดสีแต่ละครั้งสามารถปรากฏกลวิธีการใช้ภาษาร่วมกันได้ เช่น การใช้ความหมายแฝงในถ้อยคำนัยผกผัน การใช้คำซ้ำในถ้อยคำนัยผกผันรูปวัจนกรรมการถาม การใช้คำไม่เจาะจงเป้าหมายในถ้อยคำนัยผกผันรูปวัจนกรรมบอกเล่า เป็นต้น ทั้งนี้เป็นเพราะการกล่าวเสียดสีจำเป็นต้องใช้วิธีการที่ทำให้ตัวละครอื่น ๆ และผู้ชมละครตีความที่ซับซ้อนมากขึ้นกว่าการกล่าวคำทวนโดยตรง หากใช้เพียงกลวิธีเดียวก็อาจไม่เพียงพอที่จะทำให้การใช้ภาษาเสียดสีนั้นมีความโดดเด่น หรือไม่ดึงดูดความสนใจของผู้ชมละครให้ขบคิดตามประเด็นที่กำลังเสียดสีอยู่ได้อย่างชัดเจน

2. ผลการศึกษากลวิธีการใช้ภาษาเสียดสีของตัวละคร “แนนโน๊ะ” กับงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้ศึกษาได้นำผลการศึกษาคำนี้เปรียบเทียบกับผลการศึกษาของ Samranin (2014) ที่ศึกษาเรื่อง “กลวิธีการใช้ภาษาเสียดสีในรายการ เจาะข่าวตื่น” ผลการศึกษาในงานวิจัยดังกล่าว พบกลวิธีการใช้ภาษาเสียดสีทั้งหมด 10 กลวิธี ได้แก่ 1. การใช้ถ้อยคำนัยผกผัน 2. การใช้คำเรียกบุคคล 3. การใช้การเล่น ทางภาษา 4. การใช้ความเปรียบ 5. การสร้างคำ 6. การสร้างเสียดสีผู้อื่น 7. การยกตัวอย่าง 8. การใช้ความหมายแฝง 9. การยกคำกล่าวของบุคคล และ 10. การใช้คำไม่เจาะจงเป้าหมาย ซึ่งมีความสอดคล้องกับผลการศึกษาวิธีการใช้ภาษาเสียดสีของตัวละครแนนโน๊ะ ในละครโทรทัศน์เรื่อง “เด็กใหม่” (Girl From Nowhere) 6 กลวิธี ได้แก่ 1. การใช้ถ้อยคำนัยผกผัน 2. การใช้ความหมายแฝง 3. การใช้ความเปรียบ 4. การใช้คำไม่เจาะจงเป้าหมาย 5. การยกคำกล่าวบุคคล และ 6. การใช้คำเรียกบุคคล ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะทั้ง 2 รายการนำเสนอเนื้อหาคล้ายคลึงกัน คือ เพื่อเสียดสีสังคมและต้องการดำเนินพฤติกรรมของบุคคลใดบุคคลหนึ่งอย่างไม่ตรงไปตรงมา

นอกจากนี้ ผู้ศึกษาพบกลวิธีการใช้ภาษาเสียดสีที่ไม่ปรากฏในงานวิจัยของ Samranin (2014) จำนวน 2 กลวิธี ได้แก่ 1. การใช้รูปประโยคเงื่อนไข และ 2. การใช้คำซ้ำ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะรายการ “เจาะข่าวตื่น” เป็นรายการข่าว ไม่มีการโต้ตอบกับบุคคลที่ตนกำลังเสียดสี แตกต่างจากละครโทรทัศน์ที่มีการโต้ตอบกันระหว่างตัวละคร โดยในละครโทรทัศน์เรื่อง “เด็กใหม่” (Girl From Nowhere) นี้ แแนนโน๊ะได้ใช้รูปประโยคเงื่อนไขเพื่อแสดงเหตุผลของตนให้ตัวละครอีกตัวหนึ่งได้รับรู้ และในขณะที่แแนนโน๊ะก็แฝงการเสียดสีไว้ด้วย ส่วนการใช้คำซ้ำนั้น แแนนโน๊ะมักจะใช้เมื่อถูกตัวละครอีกตัวหนึ่งโยนความผิด

ให้ทัน เธอจะได้ตอบด้วยการซ้ำคำว่า “ใคร” เป็นการถามย้ำ เพื่อกระตุ้นความคิดและตอกย้ำความบกพร่องของตัวละครนั้น ๆ

3. ตัวละคร “แนนโน๊ะ” กับการนำเสนอประเด็นปัญหาสังคม

ผู้ศึกษาเห็นว่าเมื่อตัวละคร “แนนโน๊ะ” ใช้ถ้อยคำเสียดสีที่หลากหลายกลวิธี ทำให้ประเด็นเนื้อหาที่นำเสนอ นั้นได้รับความสนใจมากยิ่งขึ้น โดยประเด็นที่ตัวละครเรื่องนี้ได้นำเสนอมากที่สุด ได้แก่ ประเด็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับผู้หญิง เช่น การถูกล่วงละเมิดทางเพศ การถูกลวนลามข่มขืน การถูกแอบถ่าย การถูกสามีทำร้ายร่างกาย การกลั่นแกล้งกันเพื่อแย่งชิงอันดับความงาม ความอิจฉาริษยาเรื่องความรักจนสามารถฆ่ากันได้ เป็นต้น การที่ผู้สร้างละครโทรทัศน์ได้สร้างตัวละคร “แนนโน๊ะ” ให้เป็นตัวละครหลักของเรื่องนี้ น่าจะเป็นเพราะปัญหาสังคมที่นำเสนอในเรื่องมักเกิดกับผู้หญิงมากที่สุด จึงใช้ตัวละคร “แนนโน๊ะ” เป็นตัวแทนของผู้หญิงที่เรียกร้องให้ผู้คนในสังคมหันมาให้ความสนใจ และร่วมกันหาวิธีการแก้ไขปัญหาดังกล่าวมากยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ตัวละคร “แนนโน๊ะ” ยังเป็นตัวแทนคนยุคปัจจุบันที่สะท้อนให้เห็นประเด็นปัญหาสังคมเรื่องอื่น ๆ เช่น การทุจริตของนักการเมือง การที่ฆาตกรบุกเข้ามาทำร้ายนักเรียนในโรงเรียน การลักลอบขโมยผลงานจากอินเทอร์เน็ต การใช้ถ้อยคำแสดงความเกลียดชังในสื่อสังคม (Social Media) และในโรงเรียน เป็นต้น ประเด็นดังกล่าวเป็นเรื่องราวที่สามารถพบเห็นได้ในชีวิตจริง ซึ่งในเรื่องนี้ถูกถ่ายทอดผ่านตัวละคร “แนนโน๊ะ” การที่แนนโน๊ะสามารถกล่าวเสียดสีจนทำให้ผู้ชมละครให้ความสนใจและนำไปประเด็นต่าง ๆ นั้นมาพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อหาทางแก้ไขปัญหาร่วมกันได้นั้น จึงน่าจะถือเป็นการบรรลุเป้าหมายในการเสียดสีของตัวละคร

ข้อเสนอแนะ

1. ควรศึกษาวิธีการใช้ภาษาเสียดสีของตัวละครในละครโทรทัศน์เรื่องอื่น ๆ ที่เป็นละครโทรทัศน์แนวเสียดสีสังคมเช่นเดียวกัน
2. ควรศึกษาภาพสะท้อนสังคมที่ปรากฏในละครโทรทัศน์ เรื่อง "เด็กใหม่" (Girl From Nowhere)

References

- lbuprofen_para. (2018, October 24). **#Nanno chik kat rueang ching nai sangkhom pai ik cha kuan khrim khai laeo pho mi panha ko pit phache ni sami thamrai rangkai phanya** (In Thai) [#Nanno, picking up, true stories in society again. - stirred the cream and sold it, when encountering with a problem, closed the page and ran away -husband attacked wife] [Twitter post]. Retrieved from https://twitter.com/lbuprofen_para/status/1055135880715821056?s=20
- Patto52jp. (2018, October 24). **Ao-ngan liang run ma siatsi wa thuk khon ko uat tae dan di khong tua-eng tae ching ching ko mi rueang pit dan da kan mot lae praden khong tae lakhon ko ao khaodang dang ma siatsi** (In Thai) [Bringing a generation party to satirize everyone is showing off only their own good side, but actually there is a story to cover the dark side and the issue of each drama took the famous news to satirize]. [Twitter post]. Retrieved from <https://twitter.com/Patto52jp/status/1055133685207379968?s=20>
- Abrams, M.H. (1995). **A glossary of literary terms** (T. Ketroj, Trans.). Bangkok: Office of the Welfare Promotion Commission for Teachers and Education Personnel.
- Bemine4awhile. (2018, November 17). Girl From Nowhere (TV Series 2018), B+. **Minimore**. Retrieved from <https://minimore.com/b/xe7a/17>
- Dekmai. (2019, November 15). **Dekmai** (Girl From Nowhere The Series). [Facebook update]. Retrieved from <https://www.facebook.com/GirlFromNowhereTheSeries/>

- Khumwan, P., Mongkholisiri, S., Supateerapong, A., Treewimol, K., Taifayongvichit, T., Rungruangdechaphat, J., Sewatanon, S., Rukskul, V. & Soijumpa, C. (Director). (2018). **Dekmai** [Girl From Nowhere]. [Television series episode]. Retrieved from <https://www.netflix.com/th/>
- Kuljitjuewong, S. (2013). Kanphadthana widthayu thorathat thai su khwam pen madtathan nai radab sakon sukka sheng priabthiab bansad kidchakan kan krachai siang lae phrae phab khong prathed ang-krid (In Thai) [The development of television toward International standard: A comparisons between Thai television and British Broadcasting Corporation (BBC)]. **SIAM Communication Review**, 12(13), 56-63.
- Matichon. (2018, November 22). **Okat di thi at mai mi ma sam ngan chupchiwit lae anakhot phukamkap ying khong khit ti chi cha** (In Thai) [Good opportunities may not return, resurrection work and the future of female producer of Kitty Chicha]. **Matichon online**. Retrieved from https://www.matichon.co.th/entertainment/news_1137862
- Pengsuriya, N. (2006). **Kan chai phasa phuea sadaeng kantamni khong khonthai** (In Thai) [The usage of stigmatized Expressions in Thai] (Master's thesis). Thammasat University, Bangkok.
- Phanphothong, N. (2006). **Mong khattaleya jaja chak mum nakphasa: nueaha lae konlawithi** (In Thai) [A study of "Cattleya Jaja" from linguists: A content and linguistics devices]. Bangkok: Research and Publication Division, Faculty of Arts, Chulalongkorn University.
- Phanthumetha, N. (2006). **Khlang kham** (In Thai) [Word Bank]. Bangkok: Amarin.

- Positioning. (2018, September 10). **Mo no song harry potter koi ret ting phrai thaim ching boe sam khao klai bik chong 3 Gmm25 tai andap 12 song si ri dek mai long netflix** (In Thai) [Mono sends "Harry Potter" to sweep the prime-time, sweeping numbers three to get closer to Big Channel 3. GMM25 climbed to No. 12, sending a new children's series to Netflix]. Positioning. Retrieved from <https://positioningmag.com/1187129>
- Rakmak, T. (2017). **Konlawithi kan tob kan sadaeng kham mai phochai khong phudoisan: korani sukxa phanak ngan borikan phudoisan phak phun sai kan bin** (In Thai) [Responding strategies to passenger's complaints: A case study of airline customerservice agents] (Master's thesis). Chulalongkorn University, Bangkok.
- Royal Institute. (1996). **Photchananukromsap wannakam: Phabphot wohan lae konlakanpraphan** (In Thai) [Literature dictionary: Figure of speech and the strategies of language usage]. Bangkok: Royal Institute.
- Samranin, S. (2014). **Konlawithi kancshai phasa siatsi nai "Chokhaotuen"** (In Thai) [Strategies satiric in programme "Chokhaotuen"] The 5th National and International Hatyai Conference 2014 (pp.190-204). Songkhla: Hatyai University.
- Taweewitchakreeya, N. (2015). **Naewnom kankhaengkhan phalit nueaha nai kitchakan thorathat phai lang chak kan plian phan pai su thorathat nai rabop digital khong thai: korani sukxa kanphalit nueaha nai muatmu khaosan lae sara** (In Thai) [Competition in television content production after Thailand's transition to digital terrestrial television: A case study of news content production] (Master's thesis). Thammasat University, Bangkok.

- Taweewitchakreeya, N. (2016). **Nueaha raikan thorathat phai tai wiatthanakan khong huang so kanprakop kitchakan (ton thi 1)** (In Thai) [Television content in value chain] Broadcasting and Telecommunications Market Report (pp. 7-10). Bangkok: National Broadcasting and Telecommunications Commission.
- Wimonsathidphonng, S. (2006). **Konlawithi thang phasa nai kanwichan kanmuang thangaom nai bodkham sadaeng khwamkhidhen thang kanmuang nai nangsuphim thai** (In Thai) [Indirect linguistic strategies for political criticism in political opinion articles in Thai newspapers] (Master's thesis). Chulalongkorn University, Bangkok.